

Paspoort

Naam: Thijs Terlouw.
Geboren: Sliedrecht, 1980.
Woonde in Sliedrecht tot: eind 2005.
In het buitenland sinds: eind 2005.
Huidige woonplaats: Shenzhen, China (net over de grens van Hong Kong).
Beroep: Internet programmeur – van C++ tot XML.
Relatie/gezin: Xiaoxiong, mijn Chinese vriendin.
Favoriete plek in Sliedrecht: de singel / rivier.
Mooiste plek op aarde: Sliedrecht volgens m'n vriendin! Ik denk zelf ergens rond de provincies Yunnan en Guanxi in China.

SLIEDRECHT - Hoe groot kan een contrast zijn? Sliedrecht heeft pak 'm beet een kleine 25.000 inwoners; Shenzhen, de woonplaats van de voormalige Baggerdorper Thijs Terlouw, telt veertien miljoen zielen. Hoe vreemd het ook klinkt, Terlouw ziet in de Chinese stad overeenkomsten met het dorp in de Nederlandse Alblasserwaard. Met een gezonde nuchtere kijk op zijn nieuwe leefomgeving heeft hij zich snel aangepast. Alhoewel: de Waard blijft aan hem trekken...

Je woont nu 2,5 jaar in het buitenland. Waarom besloot je destijds uit Nederland te vertrekken?
 „De directe aanleiding was mijn Chinese vriendin, met wie ik nu samenwoon. Ik was al langere tijd geïnteresseerd in China en de Chinese cultuur en na mijn afstuderen was het perfecte moment aangebroken om te vertrekken. Vlak voordat ik vertrok zag ik in Nederland een televisieprogramma met mensen die waren geëmigreerd. Eén van de gasten zei dat je niet moest vertrekken omdat je het niet naar je zin had. Ik ben het hier volledig mee eens. Vertrekken om te ontsnappen aan een negatief gevoel is volgens mij geen goede basis. Ik wilde gewoon naar mijn vriendin toe en een nieuwe uitdaging beginnen.”

Hoe was de ontvangst in China?
 „De familie van mijn vriendin is erg aardig. Ze boden me gelijk een baan aan als leraar Engels op de middelbare school waar zij werken, maar dat leek me geen goed plan. De ooms, tantes, vader en moeder spreken allemaal geen Engels, dus communicatie blijft lastig. Meestal vertaalt mijn vriendin. Collega's op het werk waren ook allemaal erg open en namen de moeite om Engels met mij te praten, daar ben ik erg dankbaar voor. Ik doe ook mijn

best om Chinees te leren, maar dat is niet gemakkelijk.”
Was de overgang een grote cultuurshock?
 „Ondanks het grote contrast tussen Sliedrecht en China, zijn er ook veel overeenkomsten. We werken gewoon vijf dagen en je hebt genoeg vrijheid om te ontspannen. Het viel daarom mee met de cultuurshock. Ik had me al goed voorbereid door veel over China te lezen en ik was op vakantie geweest in Shanghai. Shenzhen is, net als Shanghai en Beijing, een erg moderne stad. Uiteindelijk is de drukte is de grootste overgang geweest en het gevoel dat je buitenstaander bent. Ondanks dat er tienduizenden buitenlanders in Shenzhen verblijven, val je als (lange) buitenlander in sommige delen van de stad zeker nog wel op. Mensen staren je aan en hoewel ze dat waarschijnlijk niet verkeerd bedoelen, irriteerde me dat in het begin wel. Toen ik de woonplaats van mijn schoonouders bezocht, een kleinere stad van 'slechts' acht miljoen inwoners, meer in het binnenland, was ik nog veel meer een attractie. Al die aandacht werkt echter ook verslavend en vermakelijk en gelukkig zijn Chinezen niet xenofob.”

Wat doe je in China? Waar heb je

gewoond?
 „Ik ben direct naar Shenzhen gevlogen. Ik heb eerst in Nanshan district gewoond en woon nu sinds een half jaar meer in het centrum van Shenzhen.
 Ik werk als programmeur bij Tencent, één van de grootste Chinese IT bedrijven. Tencent maakt het immens populaire chat programma QQ. Je zou kunnen zeggen dat QQ de Chinese versie van MSN is. Daarnaast verdient Tencent geld met een hele reeks internetdiensten zoals QQVideo, QQMusic, QZone (blogs) etc. Mijn titel is 'backend engineer'. Dit betekent dat ik, samen met anderen, servers programmeer die gebruikt worden voor de internetdiensten van Tencent. Daarnaast denk ik graag mee over de strategie en ontwikkeling van nieuwe producten.
 Momenteel werk ik aan een website ter ondersteuning van QQ. Klinkt vrij eenvoudig, totdat je je realiseert dat deze website dagelijks door tientallen miljoenen Chinezen gebruikt zal worden. De grootste Nederlandse websites hebben waarschijnlijk minder bezoekers. Voor een technicus is dat natuurlijk reuze interessant.”

Hoe ziet je werkweek er uit?
 „Van maandag tot vrijdag werken we. 's Ochtends staan we

ongeveer om half acht op en dan pakken we rond 08:20 een shuttlebus van Tencent naar ons hoofdkantoor. Bij Tencent hebben we erg prettige werktijden: van 09:00 uur tot 12:30 uur en dan van 14:00 uur tot 17:30 uur. Eenmaal bij mijn cubicle op de zevende verdieping aangekomen lees ik eerst wat nieuws en eet mijn brood. Chinees ontbijt, bestaande uit rijstwater, sojabonenmelk, mantou of noodles bevat me niet zo goed. Soms hebben we een korte bespreking 's ochtends, maar anders gaat iedereen gewoon aan het werk. We communiceren veel via een intern chatprogramma. Aangezien mijn Chinees nog steeds bedroevend slecht is, hoef ik niet al te vaak deel te nemen aan vergaderingen. Soms moeten we bugs oplossen, maar meestal bestaat het werk uit het implementeren van nieuwe functies. Gelukkig kan ik volop meedenken over de functies van nieuwe producten, want anders zou ik me snel een robot voelen.
 Rond 12:00 gaat iedereen eten, deels in de kantine en deels in één van de restaurants op het hightech park. Na het eten gaan de meeste collega's slapen (op speciaal daarvoor gekochte opvouwbare stretchers), maar ik werk liever door. Meestal nemen we één van de verschillende Tencent bussen naar huis rond 18:00, maar als we het

druk hebben, dan gaan we rond 21.00 naar huis.”
Waar houd je je in je vrije tijd mee bezig?
 „Mijn werk is tevens mijn hobby, dus ik vind het leuk om het laatste IT nieuws volgen. Dat is tevens één van mijn positieve invloeden bij Tencent: ik overleg veel met de productmanagers over nieuwe ontwikkelingen op de Amerikaanse of Europese markt. Verder heb ik een persoonlijke website over Shenzhen en QQ, waarmee ik andere expats probeer te voorzien van tips. Daarnaast proberen we nog te sporten, wat niet meevalt met de hitte, de luchtvervuiling en de drukte op straat. We dragen ook ons steentje bij aan de lokale consumptiecultuur door af en toe te winkelen. Soms is een familie bezoek onvermijdelijk en soms is het lekker om gewoon lui thuis te blijven.”
Sliedrecht versus China. Hoe groot is het contrast?
 „Bij Sliedrecht denk ik aan rust; bij China denk ik aan drukte. Shenzhen heeft bijvoorbeeld zo'n 14 miljoen inwoners - het exacte inwoneraantal hangt af van wie je precies meetelt. Ik kan rustig stellen dat Amsterdam als een dorp voelde toen we weer op bezoek waren in Nederland. Ik noemde

'Ik wil mijn soep niet slurpend drinken'

eerder de veranderingen die Sliedrecht door heeft gemaakt. Dat is niets vergeleken met Shenzhen: dat is pas twintig jaar geleden uit de grond gestampt! Overal om je heen zie je superhoge gebouwen. In Sliedrecht hebben we de Kerkbuurt. In Shenzhen zijn in een kleine winkelstraat al meer winkels te vinden. Mijn vriendin vroeg dan ook lachend 'is that all?' toen we over de Kerkbuurt waren gelopen. Omdat Shenzhen zo'n jonge stad is, is er weinig traditionele Chinese cultuur te vinden. Geen verboden stad hier. Alles draait om geld verdienen lijkt het en met de mega shopping malls die zeven dagen per week open zijn is dat geen probleem."

Heb je typische Chinese gewoontes overgenomen?

„Elke middag en avond rijst of noedels met stokjes eten. Een andere gewoonte die ik heb overgenomen is dat ik in de supermarkt uitgebreid het fruit en de groenten inspecteer alvorens het geaccepteerd wordt. Bonen worden los gekocht en elke boom moet door de kwaliteitsinspectie komen! We gaan ook vaker uit eten dan ik in Nederland zou doen. Dat kan ook gemakkelijk want, ondanks de hoge inflatie, zijn de prijzen in restaurants zeer goed te doen, ook voor Chinezen. Een goed diner voor twee personen kost tussen 5 en 10 euro en wij eten meestal voor ongeveer 3 euro. Toch zijn er veel andere gewoontes die ik niet overneem. Vrijwel iedereen doet bijvoorbeeld een middagdutje, ik niet. Soep slurpend drinken kan ik ook nog niet met een goed geweten doen en ik denk dat mijn moeder dat met plezier leest!"

Is China een 'thuishaven' geworden?

„Ja, maar dat heeft ongeveer anderhalf jaar geduurd. Ik merk-

te in het begin dat ik vaak nog verwonderd naar de palmbomen langs de weg keek. Lange tijd voelde ik me nog toerist en raakte ik ook makkelijk gedesoriënteerd in de stad. Nu voel ik me hier echter helemaal thuis en ik denk dat ik nu langer in Shenzhen woon dan veel Chinese immigranten. Nog een paar jaar en ik mag mezelf 'Shenzhen Ren' noemen!"

Wat zijn je herinneringen aan Sliedrecht?

„Een prima gemeente om in op te groeien; niet te groot en lekker dichtbij de polder. Toen ik opgroeide fietste ik langs de schapen naar de voetbalvelden. Er was nog geen Noord-Oost Kwadrant toen. Ik herinner me ook de jaarlijkse Oranjeloop, de Henri Dunant-school met meneer Phillipse, het openluchtzwembad met het grasveld eromheen. We luisterden naar de fileberichten op de radio of Sliedrecht werd genoemd. Wat verder? de bibliotheek en speel-othek, de Merwebolder, de melkboer en het kaasboertje en zondagochtend de kerkklokken."

Wat vond en vind je van Sliedrecht?

„Ik heb nooit zo van grote steden gehouden en heb me altijd prima thuis gevoeld in Sliedrecht. Op ons 'pleintje' konden we altijd crossen met de fietsen, met de tent spelen en voetballen. Dat kan allemaal gelukkig nog steeds en nu spelen andere kinderen er. Sliedrecht is wel flink gegroeid, maar is gelukkig het dorp geen Dorrecht geworden."

Wat betekent Sliedrecht nog voor je?

„Mijn ouders wonen er nog, dus het is nog steeds een beetje thuis. Ik ben natuurlijk ook pas 2,5 jaar weg, dus dat gevoel blijft nog wel een tijdje."

Mis je Sliedrecht wel eens?

„Jazeker. Ik mis vooral de rust op straat, dat je lekker op de fiets kunt stappen en naar de Merwelanden kunt gaan."

Zou je in de toekomst weer in de regio willen wonen?

„Ja, dat overwegen we zeker. Mijn vriendin vond Sliedrecht fantastisch en als we enkele jaren ervaring hebben opgedaan in China, overwegen we een aantal jaar naar Nederland te komen. Maar dit zijn nog geen concrete plannen, misschien blijven we ook wel in China."

Houd je het nieuws uit Nederland en Sliedrecht bij?

„Toen ik net naar China was verhuisd, zette ik dagelijks de radio aan (via Internet) om te luisteren naar Nederlandse zenders. Dat is echter steeds minder geworden en tegenwoordig bezoek ik alleen nog nos.nl voor een neutralere kijk op sommige internationale kwesties en voor wat binnenlands nieuws."

Sliedrechts nieuws volg ik helemaal niet meer, daar is Shenzhen nieuws voor in de plaats gekomen. We hebben in Shenzhen een goede Engelstalige krant met veel lokaal nieuws. Ik lees iedere ochtend de digitale versie."

Denk je dat veel Sliedrechtse nog zullen herinneren?

„Mijn klasgenoten van de Henri Dunant basisschool hoop ik, ondanks dat het alweer een tijd geleden is. Wellicht een enkeling bij de Merwebolder, waar ik lange tijd in het weekend heb gewerkt bij 'Transport'. Ook de bewoners van de straat waar ik woonde zullen me nog wel kennen. Verder ben ik altijd vrij ingetogen geweest, dus ik verwacht geen al te sterke gevoelens op te roepen."

De tien dilemma's

Gelukskoekje of stroopsoldaatje?

„Haha, stroopsoldaatjes zijn denk ik van voor mijn tijd. Maar Nederlands snoepgoed is onovertroffen in China, dus ik ga voor de stroopsoldaatjes. De snoepautomaat op ons werk ziet er volledig anders uit dan in Nederland: instant-noodles, tofu in verschillende vormen, gedroogd vlees, nootjes en wat knackers. Chinezen houden niet zo van zoet en van drop al helemaal niet. Ik had zachte zoete drop meegenomen uit Nederland om te laten proeven en dat vond men helemaal niets. Pepernoten en speculaas vielen iets beter in de smaak, maar waren ook een erg rare combinatie van smaken voor mijn collega's."

Aardappels of rijst?

„Rijst, met een lekker Chinese gerecht zoals 'gong bao ji ding'! Chinees eten in China is volledig anders dan in Nederland. Geen 'menu A' hier, maar je bestelt verschillende gerechten die in het midden van de tafel worden gezet en je met iedereen deelt. Ik ken trouwens ook een lekker gerecht met aardappel, azijn, sojasaus en rode pepers!"

Monarchie of dictatuur?

Monarchie. China mag dan officieel geregeerd worden door de Communistische partij, in het dagelijks leven merk je daar helemaal niets van. De Chinese staatsvorm heeft zijn voordelen, beslissingen kunnen bijvoorbeeld snel worden genomen, maar heeft natuurlijk ook zijn nadelen. Corruptie en inefficiëntie zijn nog een groot probleem en ik denk dat dit alleen opgelost kan worden door meer democratie en verantwoording naar de burgers. De Nederlandse monarchie bestaat alleen bij de gratie van de burgers, dus daar kies ik dan voor."

De Nederlandse of Chinese taal?

„Chinees, meer precies: Mandarijn. In China bestaan talloze dialecten en talen. De twee grootste talen zijn het Mandarijn en het Cantonees. In Shenzhen wordt van oudsher Cantonees gesproken, maar er zijn inmiddels zoveel immigranten vanuit andere delen van China, dat je ook hier vooral Mandarijn hoort. Nederlands wordt gesproken door zo'n 27 miljoen mensen. Er zijn meer dan een miljoen mensen die Chinees spreken. Ik hoop daar in de toekomst mijn voordeel mee te doen."

Voetbal of Chinese vechtsport?

„Nederlands Voetbal. Voetbal in China is vrij populair, maar het nationale mannen team wordt altijd geridiculiseerd omdat ze zo vaak verliezen. Bijna elke Chinees kent de drie bekende Nederlandse voetballers: Gullit, Rijkaard en Van Basten. Kom echter niet aan met de Nederlandse (of Engelse) uitspraak, alle namen worden 'vertaald' naar het Chinees. Ook het hedendaagse Nederlandse voetbal wordt met belangstelling gevolgd."

Spleetogjes of sproetjes?

„Spleetogjes, alhoewel dat voor veel Chinezen eigenlijk niet van toepassing is. Koreanen en Japanners hebben veel kleinere ogen. In China is het een schoonheidssymbool als je grote ogen en een witte huid hebt, goed nieuws voor Nederlanders!"

Delfts Blauw of Chinees porselein?

„Chinees porselein. Zij waren eerst en ik heb in musea in China heel mooi porselein gezien."

Peking of Amsterdam?

„Heel lastig te kiezen, omdat de steden zo verschillend zijn. Ik kies dan toch voor Peking, oftewel Beijing. Ik ben gek op oude Chinese gebouwen en de verboden stad, de Chinese muur en de tempel van de hemel vond ik dan ook fantastisch. Amsterdam heeft zijn eigen charme, maar legt het voor mij toch af tegen Beijing."

De Chinese yuan of euro?

„Ik zou het liefst de 'gulden' kiezen vanwege de mooie bankbiljetten die we hadden. De euro en de yuan zijn beide geen grafische hoogstandjes. De euro staat voor stabiliteit, de yuan voor groei. Op dit moment heb ik liever de yuan en dan het liefst het biljet met Mao's kop erop. Dat is namelijk het meest waard (100 yuan, oftewel 10 euro)."

De Chinese Muur of de Molens in Kinderdijk?

„Chinese Muur, geen twijfel mogelijk. Het is erg leuk om langs de molens te fietsen, maar als je over de Chinese muur loopt, moet je wel ontzag krijgen voor de enorme inspanning die het gekost heeft om de muur te bouwen. Wellicht is het beter om de Chinese muur te vergelijken met de Nederlandse dijken. Beiden proberen we ons te verdedigen, al ben ik blij dat China veel opener is geworden intussen!"